

عنوان مقاله:

مقایسه روش های درون یاب زمین آمار جهت درون یابی سطر ایستابی (مطالعه موردی: دشت بازرگان استان آذربایجان غربی)

محل انتشار:

دوازدهمین همایش سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد ناظری تهرودی - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع آب، دانشگاه ارومیه

زهره ناظری تهرودی - دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

کیوان خلیلی - استادیار گروه مهندسی آب، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

میان یابی یکی از مهم ترین تکنیک هایی است که اقلیم شناسان در مطالعات پهنه ای- مکانی از آن بهره می گیرند. هم چنین برای تهیه نقشه های یکپارچه و پیوسته از مکان مورد نظر، نیاز به روش های درون یابی به منظور پیش بینی مقادیر نامعلوم می باشد. جهت تهیه نقشه های هم سطح آب نیز می توان از روش های درون یابی استفاده کرد زیرا اندازه گیری سطح ایستابی در تمام نقاط منطقه مورد نظر کاری بسیار مشکل و پرهزینه است. به همین دلیل جهت تهیه این نقشه ها میتوان داده های چند چاه پیزومتر را مورد بررسی قرار داد و سایر نقاط منطقه مورد نظر را به روش درون یابی تخمین زد. در این مطالعه سطح ایستابی 10 چاه پیزومتر محدوده کشمش تپه دشت بازرگان آذربایجان غربی در شهریور ماه سال های 90 و 91 مورد بررسی قرار گرفت و سپس به کمک مدل GS +، و روش های کربجینگ، درون یابی پیشرفته و معکوس وزنفاصله، نقشه هم سطح آب منطقه در هر 2 سال رسم شد که نتایج حاکی از آن بود که سطح آب زیرزمینی در هر دو سال از الگوی پراکنش یکسان پیروی می کند و روش های kriging و simulation نتایج یکسانی را ارائه دادند و به ازای ضریب همبستگی بیشتر از روش درون یاب معکوس وزنی فاصله، مدل های مناسبی جهت درون یابی سطح آب زیرزمینی منطقه مورد مطالعه خواهند بود.

کلمات کلیدی:

درون یابی، مدل GS +، سطح ایستابی، IDW، SIMULATE، KRIGING

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475857>

